

عنوان مقاله:

بررسی انسجام دستوری غیرساختاری در متن خطبه 175 نهج البلاغه و ترجمه های آن (مطالعه موردی: ترجمه جعفری، شهیدی و فقیهی)

محل انتشار:

دو فصلنامه مطالعات ادبی متون اسلامی، دوره 4، شماره 14 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

علی اکبر نورسیده - دانشگاه سمنان. دانشکده ادبیات و زبان های خارجی. گروه زبان و ادبیات عربی

مسعود سلمانی حقیقی - گروه زبان و ادبیات عرب دانشگاه سمنان ایران

خلاصه مقاله:

انسجام (Cohesion) یکی از شاخه های علم زبان شناسی است که متون مختلف را از لحاظ ساختار و معنا بررسی می کند. انسجام در ابزار های نظام زبانی همچون ارجاع، حذف، جانمایی و ربط، که درون خود زبان قرار دارد، نهفته است. این مقاله با اتخاذ رویکرد تحلیلی توصیفی به ارزیابی حضور مولفه های انسجام دستوری غیرساختاری در متن خطبه 175 و ترجمه های جعفری، شهیدی و فقیهی می پردازد. از این جستار، میزان پایداری مترجمان به بازتاب این مولفه های انسجام بخش بررسی و در نهایت این نتیجه حاصل شد که در میان مولفه های یاد شده، ترجمه فقیهی در سایه حرکت نزدیک با متن اصلی و با گزینش برابر نهادهایی مناسب، توانسته تا حد بسیار زیادی انسجام موجود در متن اصلی را در ترجمه بازتاب دهد. در عین حال مشاهده شد که مترجمان در برخی موارد متأثر از عواملی چون شیوه خاص مترجم و پتانسیل زبانی- دستوری زبان مقصد در یافتن برابر نهادها دچار لغزش شده اند.

کلمات کلیدی:

انسجام دستوری غیر ساختاری، ترجمه، نهج البلاغه، خطبه 175

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1046019>

